

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 836/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Петровића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт 2665/2017 од 30.04.2018. године и Основног суда у Лесковцу Кв 351/19 од 23.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт 2665/2017 од 30.04.2018. године и Основног суда у Лесковцу Кв 351/19 од 23.07.2019. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт 2665/2017 од 30.04.2018. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног АА за исплату награде и накнаде трошкова за заступање окривљеног пред Основним јавним тужиоцем у Лесковцу.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 351/19 од 23.07.2019. године, одбијена је као неоснована, жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Петровић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји захтев, укине решење Основног суда у Лесковцу и и списе предмета врати Основном јавном тужиоцу у Лесковцу на поновно одлучивање или да наведено решење преиначи тако што ће усвојити захтев браниоца окривљеног за

накнаду трошкова поступка као основан увећан за састав жалбе и састав захтева за заштиту законитости по адвокатској тарифи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је био објективно онемогућен да захтев за накнаду трошкова поднесе у законом прописаном року, из разлога што није био обавештен о доношењу било какве одлуке у поступку, будући да му обавештење о одбачају кривичне пријаве никада није достављено, као ни окривљеном, већ само оштећеном, због чега сматра да је у конкретном случају, доношењем побијаних правноснажних решења, учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 441. став 4. ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, као и да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења којима је одлучено о кривичноправној ствари, па и о томе ко сноси трошкове поступка, што произилази из става 1. овог члана.

Одредбом члана 284. ЗКП је прописано да ће јавни тужилац решењем одбацили кривичну пријаву ако из саме пријаве проистиче да: 1) пријављено дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности; 2) наступила је застарелост или је дело обухваћено амнестијом или помиловањем или постоје друге околности које трајно искључују гоњење; 3) не постоји основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности, о чему ће обавестити оштећеног, што је прописано у ставу 2. наведеног члана.

Наведени разлози за одбачај кривичне пријаве у смислу цитираног члана 284. став 1. ЗКП, по својој суштини су истоветни разлозима из одговарајућих одредаба ЗКП за обуставу кривичног поступка у каснијим фазама, односно за окончање кривичног поступка у смислу ослобађања окривљеног од оптужбе или одбијања оптужбе, а у тим процесним ситуацијама, требало би изрећи у одлуци, и да трошкови поступка падају на терет буџета.

Наиме, чланом 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из

члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од чињенице да је одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописан рок који почиње да тече од дана правоснажности одлуке о окончању кривичног поступка (пресуде или решења које одговара пресуди, у смислу члана 262. став 1. ЗКП), јасно је да се у овом случају ради о објективном року. Почетак рока је везан за објективну чињеницу, у овом случају то је правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, без обзира на исход поступка по окривљеног, а крај рока је одређен календарским истеком рока. Дакле, почетак рока није везан за чињеницу да ли је одлука о трошковима поступка садржана у одлуци о кривичноправној ствари, већ је везан за правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, односно за датум правноснажности те одлуке и не може се продужавати.

Следствено наведеном, у ситуацији када је Основни јавни тужилац у Лесковцу, сходно члану 284. став 1.ЗКП, одбацио кривичну пријаву против окривљеног АА, решењем Кт 2665/2017 од 02.02.2018. године, те да је Виши јавни тужилац у Лесковцу решењем Ктпо 18/18 од 22.02.2018. године одбио као неоснован приговор пуномоћника оштећених ББ и ВВ, изјављен против првостепеног решења, наведено решење о одбачају кривичне пријаве је постало правноснажно дана 22.02.2018. године, тако да се од момента правноснажности тог решења рачуна рок из члана 262. став 2. ЗКП, у ком странка може поднети захтев за накнаду трошкова.

Остајући код правног става раније заузетог, да се одбачај кривичне пријаве из разлога прописаних одредбом члана 284. став 1. ЗКП, поистовећује са обуставом кривичног поступка, у погледу права окривљеног на накнаду трошкова, како је прописано чланом 265. став 1. ЗКП, у које спада и награда браниоца, Врховни касациони суд у овој одлуци, објективни рок за подношење захтева са тачним подацима о висини трошкова из члана 262. став2. ЗКП, а то је рок од једне године од дана правноснажности одлуке о кривичноправној ствари, више не везује за став 1. истог члана и обавезу суда или другог органа поступка да о трошковима одлучи, што значи да право на накнаду трошкова поступка, произилази из објективне процесне чињенице да је поступак правноснажно окончан, а не да ли је суд одлучио ко ће сносити трошкове.

Стога, како је бранилац окривљеног захтев за накнаду трошкова поднео након истека рока од годину дана, рачунајући од дана правноснажности решења о одбачају кривичне пријаве, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости, да су нижестепени судови одбацивши такав захтев као неблаговремен, учинили повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Притом, околност на коју се бранилац у захтеву позива, а наиме да решење о одбачају кривичне пријаве никада није достављено окривљеном, без утицаја је на другачију одлуку, јер је рок за подношење таквог захтева везан за правноснажност одлуке о кривичноправној ствари, а не за моменат достављања правноснажне одлуке о окончању поступка, како то бранилац неосновано истиче.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац указује да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са напред изложеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић